

İLYA DENİZ İNANÇ

EĞİK DÜZEN

Ilık yerleşkeler,
Budanmış perhizler bitişiğinde.
Soğuk yitiş, bölük pörçük
Hecelerin yankısı
Gözler,
Sakin bir yangına
Refakat ediyor.
Hor görülmüş merasimi baskının ve
Cümbüş,
Hoşnutsuzluklara ateş açıyor.
Kal, eskitilmiş, salıncak
Kuruyamadı eksik parçalarım,
Paslanmış kırık çamaşırlıkta.
Varsa yoksa erozyon.
Eğik anılmışlıklara borçluyum,
Kulağımdaki fisıltı tortusunu.
Yontulmuş hüzmeleri andırıyor parmakların,
Her köşe başında kayboluyor hayatının.
Eritilmiş bulutlar var ensemdede,
Koskoca hiçe sayılmışlıklara küstürür beni pervane.
Dört duvar,
Adi ve özensiz bir araya gelişi hayatın.
Okunmamış bir özeti anlatır.
Yitiriyorum her bir anıyı,
Hafızama ihtiyaç duymadan.

Karnım ağrıyor,
Kış sualsiz peyda oluyor.
Bazı anlara milyarlarca yüz sığar,
Seninki her sınırdan taşıyor.
Bu öylesine sığ ve terk edilmiş yanılda:
Sesimi duymayan önemsizmiş gibi,
Özensizce barınan bir örtüyü gizliyor,
Hayal kırıklıklarım.
Tonlarca kayboldum ya-şa-mak-ta
Kesik çizgiler 'es'miyor artık bileklerimde.
Geliş geçiş fiillerine sığınamıyorum.
O kadar bulanık ki yakamozu,
Işığın bulanamıyorum.

Köklerimi eriten evren,
Kayboluşuma seyirci.
Belki bir aş, belki bir susamak.
Ne yapsam yokuşuna yoksunamayacağım sokaklar.
Binlerce özrü gizliyor sırtındaki bandajda.
Üzgünüm, omzundaki beyaza sığmadığım için.
Keskin yitirilişler, paralelinden derecelere yalvarıyormuş gibi.
Kurumuş dudaklarım,
Dudaklarım üç heceyi sıralayamıyor gibi.
Yeniden ezber ettiğim ortaksız gemi.
Güvertende yıkık yeminlerim gizli.
Su aldıkça batmaz yeminlerim,
Yücelir.
Var mı bilemem serzenişi ayın.
Fakat ben günlere sığınmayı iyi bilirim,
Gözlerinden köşe bucak kaçarken.

Kirpiklerinde saklambaç oynamak

Œu eğik düzenin en kolay

Akıl oyunu

Her bir kıvrımını düşüşünü ezbere bildiğim kentte,

Daha ne kadar saklanabilirim?